

НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА.

О.О. Ілюхін

Приазовський державний технічний університет
Україна, м. Маріуполь

Результативність економічної політики держави значною мірою визначається організаційним устроєм її промисловості, який або сприяє або гальмує соціально - економічний розвиток країни. Одночасно виявлено, що в сучасних умовах трансформації економіки корпорація є найпоширенішою і найбільш значущою формою діяльності, яка визначає оптимальну систему організації великомасштабного виробництва товарів і послуг. Капітал великих корпоративних структур створює та забезпечує можливості реалізації масштабних інвестиційних проектів, завдяки чому вони відіграють позитивну роль у економічному розвитку держави та її регіонів.

Різні аспекти розвитку корпоративного управління капіталом великих господарських комплексів на регіональному, галузевому та на рівні підприємств розглянуто у працях О.І. Амоші, В.В.Бочарова, М. Цуглевича та інших [1-3].

Метою цієї роботи є розробка практичних рекомендацій корпоративного управління капіталом на сучасному етапі.

Аналіз існуючої економіко - правової бази дає змогу виділити корпоративну форму капіталу, як відокремлену, за якою власники мають обмежену відповідальність. При цих відмінностях у правових базах розвинутих країн основна розмежувальна лінія між корпоративним і некорпоративним сектором пролягає у відділенні функцій розпорядження і обмеженої відповідальності. Отже, об'єктами корпоративного управління обов'язково є акціонерні товариства, а також частина товариств з обмеженою відповідальністю, в яких управління відділене від власності.

Одній з проблем корпоративного управління є створення ефективних систем менеджменту, що дозволяють оцінити рівень економічної надійності бізнесу. Універсальні моделі для створення таких систем не

існує.

Діагностика критерію економічної надійності корпорації - це по своїй структурі достатньо складний і «інтеграційний» процес. Загальний порядок оцінки економічної надійності і інвестиційної привабливості, є послідовністю етапів, виконання яких сприяє зниженню ризиків вкладення грошових коштів. На першому етапі, незалежно від характеру майбутньої кредитної операції, корпорація ідентифікується. На другому етапі оцінюється кредитна історія корпорації і її комерційна репутація.

Діагностика проводиться за рахунок формальних і неформальних показників. Комплексна оцінка фінансової звітності є структурним аналізом діяльності корпорації.

При цьому необхідно враховувати ефективність механізму взаємодії ринкових компонентів зовнішнього середовища, а також послідовну технологію набору збалансованих показників внутрішнього середовища. Це дозволить керівництву корпорації найбільш якісно оцінити показники функціонування.

Подальший розвиток ринкових відносин в Україні й наступні за цим перетворення в економічній системі вимагають постійного вирішення проблем у сфері як стратегічного, так і оперативного управління капіталом підприємства, що у свою чергу, викликає потребу в якісному менеджменті та висококваліфікованих фахівцях.

Ринкові відносини вимагають посилення ролі, перш за все, економічних методів господарювання, перегляду усталених концепцій оперативного управління капіталом, застосування нових методів аналізу та формування корпоративного управління капіталом промислового підприємства.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

1. Амоша О.І. Концептуальні орієнтири промислової політики України / О. І. Амоша, В.П.Вишневецький, Л.О.Збаразська //Економіка промисловості. –2008. -№4. –С.3-20.
2. Бочаров В.В. Управление денежным оборотом предприятий и корпораций / В.В. Бочаров. – М.: Финансы и статистика, 2001. – 144 с.
3. Цуглевич М. Корпоративний менеджмент в условиях нестабильного рынка / М. Цуглевич. – М., 2003.